

Vizitnd Republica Populară Romină

Convorbire cu
P. I. Kudrevțev

De două săptămâni, delegația noastră sovietică se află în Republica Populară Romină. În acest răstimp, datorită sprințului cordial și neîntreruptei griji a prietenilor noștri de la A.R.L.U.S., noi am putut să vedem și să auzim multe lucruri. La București și la Cluj, la Tg. Mureș și Timișoara, ca și în alte localități ale României, ne-am întâlnit cu oamenii noi ai țării — muncitori de la Combinatul Poligrafic Casa Școlii „I. V. Stalin” și de la uzinele „23 August”, țărani din gospodăria agricolă colectivă „Partizanul Roșu” de lângă Tg. Mureș și din gospodăria agricolă colectivă Corbeanca, regiunea București, oameni de știință și artiști, profesori și studenți, scriitori și artiști, învățători și școlari, activiști politici și oameni de stat și mulți alții.

Membrii delegației noastre au ținut zeci de lecții și conferințe, au avut numeroase întâlniri și discuții pe cele mai variate teme, referitoare la construcția României noi, socialiste, și la întărirea legăturilor științifice și culturale între Uniunea Sovietică și Republica Populară Romină.

Aceste întâlniri, adesea emoționante, pline de căldură ne-au încredințat că de mare este interesul oamenilor muncii din Românie, ai intelectualiilor romini, față de viața din Uniunea Sovietică și de neseceate izvoare de forțe creatoare au ieșit la lumină din mijlocul poporului român.

Noi am purtat tovarășește discuții sincere pe teme care mai deosebite. Am discutat cu sinceritate despre nevoia întăririi continue a legăturilor noastre, despre necesitatea unui contact permanent între popoare și țări noastre, între oamenii de știință și cultură, ca și despre perspectivele dezvoltării neîntrerupte a ajutorului, colaborării și însușirii experienței înalte.

În timpul călătoriilor noastre prin R.P.R., noi am văzut cu proprii ochi că Românie este o țară frumoasă și bogată, că în ea trăiește un popor înzestrat cu mari însuși și iubitor de muncă, un popor care-și dăruiește toate forțele pentru construirea, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, a bazelor socialismului.

Ne-am convins tot astfel de faptul că în întreprinderile industriale și în gospodăriile agricole, în instituțiile științifice și în școli, în toate ramurile construcției culturale, experiența noastră sovietică, succesele culturii sovietice se bucură de o largă răspândire. Totuși, ar fi eronat să se susțină că în acest domeniu s-a și făcut totul și că lipsuri nu mai există de fel. Adinea noastră convingere, întemeiată pe propriile noastre impresii, este că e necesar să se depună încă multă străduință de ambele părți pentru ca legăturile și schimbul reciproc de experiență între țările noastre să se dezvolte și de aci înainte tot mai larg, cu și mai multă profunzime.

Desfășurarea „Lunii prietenii romino-sovietice” și venirea delegației noastre în R.P.R. au în această privință o foarte mare însemnătate, dar numai aceste măsuri nu pot fi, bineînțeles, suficiente. Este absolută nevoie să se întărească și mai mult legăturile între țările noastre, așa cum am spus cu foarte mare dreptate mulți tovarăși la Congresul A.R.L.U.S.-ului.

Dacă activitatea desfășurată de către delegația noastră va ajuta într-o oarecare măsură la îndeplinirea acestei sarcini, noi vom socoti justificată venirea noastră în Românie și vom doborîndi în această o mare satisfacție personală.

Membrii delegației noastre au avut prilejul de a stabili un contact nemijlocit cu savanții și cu oamenii de cultură ai Republicii Populare Romine. După părerea noastră, este absolut necesar de a se întâlni pe orice căi aceste legături personale între diferiți reprezentanți ai culturii, științei, literaturii, artei țărilor noastre.

În răstimpul vizitei noastre în Românie, noi am acumulat impresii atât de bogate, încât va fi nevoie, fără îndoială, de o bucată de vreme pentru ca fiecare dintre noi să-și poată rindui toate cele văzute și auzite, să poată medita la impresiile culșe și totodată să poată trage concluziile firești, pentru viitor, ceea ce noi ne și pregătim să facem de îndată ce ne vom întoarce în patrie.

Vom povesti oamenilor noștri sovietici despre Românie nouă democrat-populară și despre poporul ei înzestrat și eroic, care construiește cu succes societatea socialistă în țara lui. Cutezăm să nădăjduim că activitatea pe care am desfășurat-o noi în Românie și, de asemenea, ceea ce vom face după ce ne vom înapăoa acasă, va contribui la consolidarea și la înflorirea inestructurabilei prietenii frățești între poporul sovietic și poporul român.

În noaptea vizitei noastre în România, noi am acumulat impresii atât de bogate, încât va fi nevoie, fără îndoială, de o bucată de vreme pentru ca fiecare dintre noi să-și poată rindui toate cele văzute și auzite, să poată medita la impresiile culșe și totodată să poată trage concluziile firești, pentru viitor, ceea ce noi ne și pregătim să facem de îndată ce ne vom întoarce în patrie.

Mă folosesc de acest prilej fericit pentru a transmite prin gazeta „Veac nou” un salut din inimă, din partea delegației noastre sovietice și personal din partea mea, cititorilor gazetei și tuturor membrilor Asociației romine pentru legături de prietenie cu Uniunea Sovietică — A.R.L.U.S.

P. KUDREAVTEV

Prietenilor mei din București

În aceste zile ale Lunii prietenii romino-sovietice tin să-mi exprim sentimentele calde pe care mi le trezesc succesele frumoase voastre patrii. Ai cucerit libertatea și dreptul la viață și la o muncă însoțită și plină de bucurie. Arta voastră inspirată e asemenea unei flori. Avându-și rădăcinile înfipte în adâncurile creației populare, ea dă naștere unei arte naționale tinere, cu adevărat democratică. Aceasta era arta pe care am văzut-o când am venit în turneu la București.

Scriu aceste rânduri, acasă, după spectacolul cu „Pinze purpurii”. E noaptea târziu, dar, ca de obicei, după emoțiile creației nu pot să dorm. În fața ochilor îmi răsău imaginele personajelor din spectacol. Acest balet e închinat iubirii puternice, biruitoră. Cu toate obstacolele, visul eroinei se realizează. Iubitul vine pe o corabie cu pinze purpurii și o duce într-o țară liberă și minunată.

Sub impresia rolului interpretat, eu trec, cu gândul, pe corabia cu pinze purpurii, la voi, pe megarurile unde poporul vostru își făurește o viață fericită.

În aceste zile solemne, fericit din adncul inimii pe prietenii mei — artiștii Teatrului de operă și balet din București, pe toți prietenii cu care am avut prilejul să mă întâlnesc în Românie, și le urez succes în opera nobilă de slujire a minunatei lor patrii și poporului lor.

OLGA LEPEȘINSKAIA
Artistă a poporului din U.R.S.S.
laureată a Premiului Stalin

Plecarea unei delegații A.R.L.U.S. în U.R.S.S.

Simbătă 15 octombrie a plecat spre Moscova delegația A.R.L.U.S. care, la invitația Asociației unionale pentru legăturile culturale cu străinătatea — V.O.K.S., va vizita Uniunea Sovietică, cu prilejul „Lunii prietenii romino-sovietice”.

Delegația este compusă din tovarăși: acad. I. Gh. Maurer, membru în Prezidiul Academiei R.P.R., director al Institutului de cercetări juridice al Academiei R.P.R., conducătorul delegației; Octav Livezeanu, vicepreședintele al Consiliului General A.R.L.U.S.; scriitorul Cicerone Theodorescu, laureat al Premiului de Stat, membru în Biroul Consiliului General A.R.L.U.S.; compozitorul Achim Stoia, laureat al Premiului de Stat, președinte onorific al Filialei Iași a Uniunii compozitorilor din R.P.R.; Ștefan Lungu, Erou al Muncii Socialiste; ing. V. Moșneagă, șef de secție la I.C.A.R.; Aurel Pop, directorul Direcției științe sociale din Ministerul Invățământului, și Margareta Sallay, solistă a Operei Maghiare de Stat din Cluj, artistă emerită a R.P.R.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

VEAC NOU

Organ al Consiliului General A.R.L.U.S.

ANUL XI Nr. 42

VINERI 21 OCTOMBRIE 1955

4 PAGINI, 25 BANI

Cu A. M. Ladani printre colectiviștii din Jimbolia

Vestea că A. M. Ladani, Erou al Muncii Socialiste, șef de echipă în colhozul „Lenin” din R.S.S. Ucraineană, membru al delegației sovietice care participă la sărbătorirea Lunii prietenii, le va vizita gospodăria, îi ajunge pe unii colectiviști la cimp, pe alții prin atelier, iar alții o aflaseră chiar pe drum, pe când se întorceau cu carele la sediul gospodăriei.

Pe la ceasurile amiezii, colectiviștii gospodăriei „I. V. Miciurin” din Jimbolia ieșiră cu flori să întâmpine oaspetele mult așteptat.

— E cale lungă pînă la gospodăria dumneavoastră, spune Anna Mihailovna, zimbînd celor din jur. Pe prieten însă te duci să-l vezi ori unde ar fi...

Colectiviștii se grăbiră s-o conducă prin gospodărie. Iosif Mesaros, președintele gospodăriei, prezintă oaspetelui cîteva date din istoria colectivelor.

Gospodăria agricolă colectivă „I. V. Miciurin” din raionul Timișoara, a luat ființă cu 5 ani în urmă. Astăzi, 505 familii de romini, maghiari, germani și sirbi muncesc laolaltă cele 2.088 ha. aflate în stăpînireă colectivă.

Pe lângă cultivarea pămîntului, colectiviștii se îndeletnicesc și cu creșterea vitelor. De la 6 vaci de lapte cîte aveau în 1952, astăzi au 32, iar în 1958 numărul va crește la 150.

Intr-un ocol stau la soare vaci grase, cafenii cu pete albe.

— Aici e curtea de recreație, lămuriește Iosif Mesaros. După cum vedeți, urmăim metoda sovietică de îngrijire.

În grajd, sub tabla care indică producția de lapte a vacilor s-a îngrijat o vie discuție. Subiectul: ingrijirea vitelor.

A. M. Ladani povățuiește să se reducă la 8 numărul vacilor date în seama unui crescător, fiindcă așa îngrijitorul se poate ocupa de vite mai pe îndelete.

Convorbirea nu se curmă nici pe drumul de la grajd la maternitatea pentru scroafe.

Colectiviștii se interesează mereu de altceva, iar A. M. Ladani, nedespărțit de carnețelul ei, răspunde, întrebab și notează. Venind vorba despre hrana vitelor, Anna Mihailovna n-are destule cuvinte de laudă pentru porumbul însilozat.

— E bine să folosiți și dumnea-voastră acest nutreț. Și adaugă: la noi dă rezultate bune și secara.

La cîteva pași se află maternitatea pentru scroafe: o încăpere înaltă, cu plafonul ușor înclinat, luminată prin cîteva ferestre.

Intr-una din boxe, o puzderie de porci roiesc în jurul scroafei.

A. M. Ladani cuprinde boxele cu privirea și are numai cuvinte de laudă pentru frumusețea porcilor.

Prefurarea oaspetelui provoacă mindria colectiviștilor. Margareta Maier, o fată tină, cu obraji de culoarea pierecei, frunțașă în brigadă, găsește cu cale să explice grupului în care se află lemeiul acestei mindrii.

— Un Erou al Muncii Socialiste nu se mulțumește cu orice!... Grupurile de colectiviști se string

în jurul lui A. M. Ladani, atrase de pricepera acestei femei.

Pe drumul spre sediul uneia din brigăzile de cimp, întrebările curg din belșug. A. M. Ladani pare un dascăl înconjurat de învățacei, într-o academie sub cerul liber, fiind prelegeri despre asolament, soluri de floarea soarelui, organizarea muncii...

Pășim în curtea unde se află sediul brigăzii a 2-a de cimp. Dintr-o crăuță se descarcă știuleți de porumb, care apoi sint aranjați în pătul.

Inginerul agronom Gheorghe Stănescu ia unul din știuleți și-l arată lui A. M. Ladani.

— Este o încercare a noastră: un hibrid obținut din încrucișarea soiului românesc de Studina și soiul Phister.

A. M. Ladani pipăie boabele hibridului, apoi ia în mînă un știulete Phister.

— Noi avem un soi asemănător, dînte de cal din Zakarpattie. Vă recomand să dezvoltați și dumnea-voastră cultura acestui soi. Veți avea rezultate bune, ca în colhozul nostru.

Despre colhozul ei, A. M. Ladani le-ă făcu colectiviștilor o scurtă, dar grăitoare expunere. Le-a vorbit despre varietatea culturilor semănate, în afară de grâu și porumb: cartofi, floarea soarelui, tutun, furaje; despre cele 1.580 vite, 1.100 porci, 1.570 oi, 401 cai, păsări, iepuri de casă; despre cele 720 case noi de locuit ca și despre minunatele așezăminte socio-culturale.

Pentru anul acesta, a spus A. M. Ladani, se prevede ca veniturile colhozului să depășească cifra de 6 milioane ruble.

Inginerul Stănescu a întrebab cum se asigură transportul brigăzilor la cimp.

— Cu cele 14 autocamioane ale colhozului, a răspuns A. M. Ladani. Anna Mihailovna i-a dat explicații și brigadierului legumicol Niță Vasile, cu privire la organizarea muncii în brigada legumicolă. Ștefan Misaros a vrut să știe de cine depind cîrușii: de șeful de echipă sau de brigadier? La răspunsul lui A. M. Ladani că depind de brigadier cineva spuse: de acum e lămurit!...

Se vedea limpede că pînă la venirea lui A. M. Ladani chestiunea cîrușilor fusese oarecum controversată...

Vizita se apropie de sfîrșit. La plecare, colectiviștii s-au fotografiat cu A. M. Ladani, sub umii din curte.

— Vom urma sfaturile ce ni le-ați dat!... i-a promis în numele colectiviștilor președintele gospodăriei. Vă mulțumim din inimă!

MIKOLA UPENIK

Cîntec despre Anna Ladani

E larăși primăvară în polene, iar soare-i în colhozul, căru „Lenin”

Il spun ai noștri toți, pe-aci, De cînd tu, viață, ne ridici

Prin muncă slobodă, în slăvi de bucurie.

Azi nu mai e ogoru-mpriștat în petece; se-nînde necurmat

Anna Ladani, Anna Ladani,

Trăim noi azi sub steaua rubinei.

De-abia dă-n fapt de ziulă în Carpați și-n grabă tu pe cea cărare cași

Să mergi, cu soare în priviri, S-ascuși chemarea mindrei firii

Pe cîmp, unde echipa te așteaptă. Avem bogate-ogoare de comori.

Să crească, dar, recolta pînă-n nori.

Anna Ladani, Anna Ladani,

Către izbniți tu fetele-ți îndreaptă!

Și vara va veni, și-n șiruri mari Porni-vor „ZIS”-uri — vajnici telegari;

Vor duce roade, strălucind. Privi-va soarele cu jînd

Pe pieptu tău, la ordinele de-aur. Și se va duce vestea într-o clipă!

De-partie, hăt, despre a ta echipă;

Anna Ladani, Anna Ladani,

Despre ai-rodului nemărginit tezaur.

La Mukacevo, la Svaleavaia, oriunde Măreța slavă-a fetelor pătrunde.

Urare vouă, fetelor, vi-i mare închinarea minilor. Urare!

Și gîndul vostru de lumină e plin. Nu vorba voastră v-a făcut vestite Ci minile mereu neogăite.

Anna Ladani, Anna Ladani,

Iar fi-vei musafiră la Kremlin!

1952

În romînește de PAVEL ULMU

V. CATUNEANU

In această săptămînă

Populeția orașului Cluj a făcut o caldă primire membrilor delegației sovietice la sozrea acestora în gara Cluj. În clișeu: P. I. Kudrevțev, conducătorul delegației, rostește un cuvînt de salut.

Un aspect de la întîlnirea dintre P. I. Kudrevțev și jurisții din orașul Cluj.

Numeroși oameni de știință, ingineri și tehnicieni au participat la manifestarea de deschidere a „Săptămînii științei și tehnicii sovietice” care a avut loc la Casa prietenii romino-sovietice. În clișeu: Un aspect din sală.

Publicul aplaudă pe soprana Goar Gasparian, artistă a poporului din R. S. S. Armenia, cu prilejul recitalului de la Ateneul R. P. R.

Cronica LUNII PRIETENIEI

Întîlnirea

— Bun venit, tovarășe Lev Kassil!

Înalt, impunător, nemiștridid să strîngă minile ce i se întind, autorul romanului despre eroul pionier Volodea Dubinin trăiește o vădită emoție în momentele acestei întîlniri prietenești de la Casa Scriitorilor. Îi strîng minile cu eufuziune poetul Demostene Bolez și Erik Majteny, Mihail Novicov și numeroși alți scriitori. Îl ascultăm vorbind, prezentîndu-l cu amănunțime, cu o remarcabilă forță evocatoare, momente și eroi din marea literatură pentru cei mici care se scrie în Uniunea Sovietică. Scriitorul vorbește cu o duioșie și cu o mindrie legitimă despre Gorki și Gaidar, ca despre stegarii unei tradiții de onoare în istoria literaturii sovietice.

În sală, alături de frunțași ai literaturii noastre, ca Aurel Baranga, Eugen Jebeneanu, Veronica Porumbacu ș.a. sint tineri scriitori, poeți, dramaturgi și prozatori ca Nicolae Labiș, Al. Andrițoiu, Mioara Cremene, Ștefan Jureș și Mina Iosif. Pentru fiecare dintre ei, întîlnirea aceasta are o deosebită semnificație: cum să nu simți puternică, vie, corespunzătoare, dorința de a nu precepuți în însuși nici o strădanie, nici un efort, pentru a putea urma exemplul creației lui Lev Kassil, a unei asemenea slujiri pasionate, pline de abnegație, a cauzei educării comuniste a tinerii generații?

În sala spațioasă, acum arhiplină, răsună o voce domoală, plină de căldură, de o rară expresivitate, cu intonații și inflexiuni care fac inutilă unei traduceri, evocînd momente solemne sau pline de un umor subtil din lumea eroilor literaturii pentru copii.

„Discuțiile și întrebările s-au prelungit pînă tîrziu seara...”

Se întind din nou, cu aceeași emoție, mîni prietenești; se schimbă ultimele saluturi și,

țirziu de tot, înconjurat cu dragoste și prețuire deosebită, în mijlocul unui grup de scriitori, Lev Kassil părăsește Casa Scriitorilor.

MIRON DRAGU

O zi bogată

La seclorul II strungărie-montaj al uzinelor „Strungul”, din Orașul Stalin, oamenii nu se grăbesc să plece spre casă. În cîteva minute va începe conferința despre „Lupta pentru pace a Uniunii Sovietice”. Președintele comisiei A.R.L.U.S.-ov, Emil Svejter, va vorbi despre acțiunile întreprinse de U.R.S.S. pentru rezolvarea problemelor litigioase pe calea tratativelor. În același timp, pe poarta uzinei un grup de muncitori, tehnicieni și ingineri pornesc spre b-dul Republicii. La centrul nr. 8 al „Librăriei noastre” se vor întîlni împreună cu alți oameni ai muncii de la „Steagul Roșu”, „Ernst Thälmann” ori elevi din școlile medii, cu unul din scriitorii din localitate.

Despre însușirea experienței sovietice se discută la Casa de cultură din clădirea Consiliului regional A.R.L.U.S. Aci, jurisții din oraș ascultă un referat despre legislația sovietică. În același timp, la unul din magazinele „Comaliment”, lucrători frunțași dezbab problemele bunei deserviri a consumatorilor, înfățișate în broșura „Să învățăm din experiența comerțului sovietic”, editată de A.R.L.U.S.

Ora 19: Stația de radiofocare transmite emisiunea „Ora locală”. Craimicul anunță manifestările ce vor avea loc a doua zi, în cadrul Lunii prietenii, vorbește despre succesele obținute de oamenii muncii din Orașul Stalin. Productivitate mai mare, preț de cost mai redus, calitate superioară — iată realizări pe care muncitorii și tehnicienii din întreprinderi le obțin cu ajutorul metodelor sovietice.

Amfiteatrul de la Institutul de Mecanică este arhiplin. Comisia A.R.L.U.S. a Institu-

tului a organizat aci o manifestare, Inginerul Paul Nagy prezintă o conferință despre noul tip de automobil sovietic, „Volga”.

În aceeași seară, a plecat spre finutul Altai, la S.M.T. Nazarovskaia, din stepa Kulunda, o scrisoare a grupei a 3-a Mecanică. Studenții anului V au trimis comsomolștilor care lucrează pe pămînturile destelente, cele mai bune gândiri de prietenie și dragoste.

V. DASCALU

Clipe de neuitat

Serbarea a început de dimineață, cînd sunetele vioase ale marșurilor cîntate de fanfara s-au răspîndit peste curți și case, peste poalele, acoperite de prima brumă de toamnă, invîndu-i pe cei 4.000 de locuitori ai comunei Ștefănești din apropierea Piteștilor în sală și pe terenul sportiv amenajat în cîntea Lunii prietenii, la clubul gospodăriei colective „7 Noiembrie”, în sala de festivități și la gospodăria agricolă de stat din apropiere. De toate s-au îngrijit organizatorii serbării: consiliul regional A.R.L.U.S. Pitești, sindicatele, asociațiile sportive. Pentru cei dornici să cunoască realizările agriculturii sovietice, la clubul gospodăriei colective are loc o conferință despre noile metode de însămînțare.

Viticultorii, destul de numeroși în sat au preferat desigur să se adune la clubul G.A.S. unde ing. Gheorghe Budeanu, întors recent de la studii din Uniunea Sovietică, le-a împărtășit noutăți interesante, ale științei și practicii viticole din Tara Socialismului.

— Petrecem o adevărată zi de odihnă! — îmi spune tovarășul Ion Smaranda, tînar președinte al gospodăriei din Ștefănești, părăsind sala în care se desfășoară campionatul de șah al comunei, pentru a „prinde” recenzița la romanul „Secerîșul” ce se ține la clubul colectiviștilor.

Dar nici cetățenii cei mai mici din comună nu au fost neglijați. Pentru ei, a fost organizat un spectacol minunat, de neuitat: Teatrul de păpuși din Pitești și-a trimis și scena, și muzicanții, și actorii săi pentru a le prezenta povestea Mașei și Pașei din piesa „Fetița și ursul”.

„Ziua de odihnă”, cum este denumită această festivitate din cadrul Lunii prietenii, a adus mari bucurii și pentru harnica bibliotecară a Sfatului Popular, tov. Nastasi Liuba, animatoare înfăcărată a comisiei A.R.L.U.S. din comună. În această zi, numărul cititorilor care s-au înscris să frecventeze în viitor biblioteca, s-a ridicat la 600 de oameni, iar expoziția „Cartea sovietică”, pe care a organizat-o cu concursul țăranelor muncitori din comună a cunoscut zeci și zeci de vizitatori.

Către prînz s-a anunțat că au sosit de la Pitești echipele sportive care se vor întrece cu sportivii comunei. Și peste foarte puțin timp noul teren a fost întindat de spectatori: muncitori și țărani. În timp ce pe terenul de volei se desfășoară un meci amical între echipele feminine „Dinamo” și „Progresul” din Pitești, pe șosea cicliștii își dispută înfățata, spulberind ca fulgerul distanțele de frunze gălbene. Pe de altă parte, cum s-ar putea să lași să-ți scape pasiunea pentru meci de fotbal, sau întrecerea de box din cadrul „Spartachiadei prietenii”? Mai ales că, la meciul de box, s-a pus în joc onoarea comunei lor, căci mulți din pugiliștii sînt elevi ai școlii sportive din Ștefănești, cum sint, de pildă, tinerii Mărcăine și Florea.

Cîntecele vioase ale fanfarei și ale armoniștilor, care execută melodii sovietice și hore romînești, atrag grupuri tot mai mari de oameni, printre care sint și numeroși cetățeni veniți de la oraș. Pînă departe răsună chioțele și strigăturile tinerilor prinși în ritmul sprințar și aprins al jocurilor populare.

M. CRISTEA

Să dăm viață hotărârilor celui de al IV-lea Congres A.R.L.U.S.!

Sintem în plină sărbătoare a Lunii prieteniei romino-sovietice. În orașele și satele regiunii Iași — ca și în întreg cuprinsul patriei — au loc numeroase și variate manifestări închinată acestei mari sărbători. În regiunea noastră s-au organizat în această perioadă o serie de acțiuni care s-au bucurat de o deosebită prețuire din partea maselor largi ale oamenilor muncii. Printre acestea, se numără expoziția „Relațiile de prietenie romino-ruse de-a lungul veacurilor”, conferințe ca: „Energia atomică în slujba vieții”; schimburi de experiență privind metodele de lucru sovietice, cum au avut loc pînă de curînd la I.M.S. Roman, depoul C.F.R. Pașcani, fabrica de țesături „Victoria” din Iași ș.a. Cu mult interes au urmărit țărânii muncitori din regiunea noastră conferințele despre folosirea a-tomilor marcați în agricultură, expozițiile agricole comunale cu produse obținute în urma aplicării metodelor agro-tehnice sovietice, demonstrațiile practice în legătură cu aplicarea procedurilor de muncă înaintate, ca: însămînțarea grîului în rânduri dese, lucrarea pămîntului după sistemul Ma'tev etc. În același timp, în orașele Iași, Roman, Pașcani au avut loc reușite festivaluri muzicale, iar la Decada cîntecului și dansului popular sovietic participă peste 90 de echipe culturale și formațiuni muzicale, care vor prezenta bogăția și frumusețea dansului și cîntecului popular sovietic.

Consiliul regional Iași și consiliile raionale A.R.L.U.S. au pornit cu elan sporii la organizarea bogatului program de manifestări din cadrul Lunii prieteniei romino-sovietice. În munca noastră, căutăm să aplicăm îndrumările celui de al IV-lea Congres al Asociației noastre.

Congresul a constituit o puternică manifestare a prieteniei ce leagă poporul nostru de popoarele sovietice, a recunoștinței adînci a tuturor oamenilor muncii din țara noastră pentru ajutorul frățesc pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică în opera de construire a socialismului.

Congresul a analizat temeinic activitatea Asociației noastre în ultimii cinci ani și a adoptat, în spiritul luminoaselor îndrumări cuprinse în salutul C.C. al P.M.R., măsurile necesare pentru înlăturarea lipsurilor existente și îmbunătățirea continuă a muncii A.R.L.U.S.

În lumina celor dezbătute la Congres, noi vedem acum mai limpede realizările și lipsurile din propria noastră activitate.

Munca cultural-politică de masă a organizațiilor A.R.L.U.S. din regiunea noastră e înregistrată o seamă de realizări. Unele consilii raionale și comitii A.R.L.U.S. au dat dovadă de inițiativă, introducînd forme noi de muncă în prezentarea reali-

DUMITRU LEONTE Secretarul Consiliului regional A.R.L.U.S. Iași

țităților sovietice. În raioanele Roman, Pașcani, Tg. Frumos, s-au organizat „Pîmbări pe harta U.R.S.S.”, „Colțul noutăților tehnice sovietice”, demonstrații practice asupra unor metode de muncă sovietice, întâlniri între ingineri, agronomi care au studiat în U.R.S.S. și oameni ai muncii din fabricii și de la sate.

Cu toate acestea, în activitatea noastră există serioase lipsuri. În salutul C.C. al P.M.R. adresat celui de al IV-lea Congres A.R.L.U.S. se arată că „organizațiile A.R.L.U.S. nu folosesc în suficientă măsură spiritul de inițiativă al numeroșilor membri ai A.R.L.U.S. dintr-o dată au apărut mai activ în munca Asociației. Unele organizații înlocuiesc munca vie în ritmul maselor prin metode de muncă birocratică, formale, de paradă”.

Și în regiunea noastră, unele consilii raionale, printre care cele din Huși și Vaslui au neglijat de multe ori activitatea cultural-educativă, limitîndu-și munca la rezolvarea unor probleme de ordin organizatoric — la ședințe, întocmirea de statistici și rapoarte asupra numărului de ședințe sau consfățuiri etc. De asemenea, în unele întreprinderi și la sate, munca A.R.L.U.S. se rezumă adesea la încașarea colizațiilor, ținerrea evidenței membrilor etc.

Successesele în activitatea de viitor a organizațiilor A.R.L.U.S. pot fi asigurate — se arată în rezoluția celui de al IV-lea Congres A.R.L.U.S. — numai prin conc lucrarea strînsă cu sindicatele, A.S.I.T., U.T.M., instituțiile de știință și cultură, uniunile de creativi.

Multe din realizările de pînă acum ale consiliului regional și ale consiliilor raionale A.R.L.U.S. din regiunea Iași se datoresc în mare parte colaborării cu celelalte organizații de masă și instituții de stat și culturale. Un rezultat al acestei colaborări îl constituie organizarea în cadrul Lunii prieteniei din acest an a unor acțiuni importante, ca: deschiderea expozițiilor agricole regionale și a expoziției inovatorilor, organizarea schimbului de experiență de la atelierul C.F.R. „Ilie Pîntîlă” ș.a.

Cu toate acestea, noi n-am reușit să găsim totdeauna cele mai potrivite forme de colaborare cu celelalte organizații obștești și instituții culturale. Această colaborare a fost lipsită de continuitate și uneori greșit înțeleasă. Aceasta s-a resimțit mai ales în întreprinderi, instituții, la sate, unde mai există suprapuneri și paralelism între acțiunile A.R.L.U.S.-ului și ale altor organizații de masă.

Hotărârile celui de al IV-lea Congres A.R.L.U.S. indică măsuri concrete privind îmbunătățirea conlucrării cu celelalte organizații de masă și instituții culturale. Dînd viață neîntîrziat acestor indicații, vom izbui ca formele multiple și variate de prezentare a Uniunii Sovietice să pătrundă din ce în ce mai larg în cluburile și colturile roșii din întreprinderi, instituții, S.M.T.-uri, G.A.S.-uri și căminele culturale de la sate. Numai astfel, activitatea A.R.L.U.S. se va îmbogăți. Va fi mai bine organizată și va avea un caracter permanent.

Lucrările Congresului au relevat și alte mijloace pentru realizarea importanțelor sarcini ce revin în prezent Asociației noastre. Printre acestea, un loc important îl ocupă indicația ca organizațiile A.R.L.U.S. să antreneze în jurul lor un larg activ obștesc, format din oameni de diferite profesii și de diferite categorii sociale.

În regiunea noastră, sînt mari posibilități de realizare a acestei sarcini. Consiliul regional A.R.L.U.S.-Iași și unele consilii raionale au primit și pînă acum sprijinul a zec de profesori, ingineri, medici, muncitori fruntași în producție. Pe lângă consiliul regional, lucrează colective care participă oameni de știință și cultură, iar în raioanele Roman, Pașcani și Iași, un număr însemnat de ingineri și tehnicieni agronomi sprijină consiliile A.R.L.U.S. în răspîndirea metodelor agro-tehnice sovietice.

Sînt însă multe organizații A.R.L.U.S. care acordă puțină atenție sprijinului prețios al activității obștești și nu valorifică în suficientă măsură spiritul de inițiativă, dorința numeroșilor membri ai A.R.L.U.S.-ului de a-și aduce contribuția activă la îmbunătățirea activității Asociației noastre.

Rezolvarea neîntîrziată a acestei probleme este una din cele mai însemnate îndatoriri ale organizațiilor noastre.

Lucrările celui de al IV-lea Congres A.R.L.U.S. constituie pentru fiecare din noi un luminos îndreptar în muncă. Avem datoria să asigurăm o largă difuzare în masa membrilor A.R.L.U.S. a documentelor Congresului. Membrii Asociației noastre trebuie să cunoască hotărârile Congresului, sarcinile noi, sporite ale A.R.L.U.S.-ului, pentru a putea contribui la transpunerea lor în viață.

Călăuziți de hotărârile celui de al IV-lea Congres al Asociației noastre, vom munci cu și mai multă perseverență pentru a da viață mărețelor sarcini ce ne stau în față, aducînd prin aceasta un aport de preț la întărirea prieteniei dintre poporul nostru și popoarele sovietice, la cauza construirii socialismului în țara noastră.

Conferința de presă a membrilor delegației sovietice

Miercuri la amiază membrii delegației sovietice de oameni de știință și de literă, fruntași în producție și activități pe tărîm obștesc care participă la sărbătorirea „Lunii prieteniei romino-sovietice” în țara noastră, au ținut o conferință de presă la sediul Consiliului General A.R.L.U.S. Cu acest prilej oaspeții sovietici au răspuns la o serie de întrebări și au împărtășit zărilorlor romîni și străini prezenți impresiile culese în cursul vizitei lor în R.P.R.

Au fost de față tovarășii: Ofelea Manole, vicepreședintele al Consiliului General A.R.L.U.S. Eugen Rodan, secretar al Consiliului General A.R.L.U.S. și alți membri ai Consiliului General A.R.L.U.S. A participat I. S. Ilin, secretar al ambasadei Uniunii Sovietice în R.P.R.

Vorbînd despre impresiile generale culese cu prilejul vizitei în țara noastră, P. I. Kudreavtev, prim locuitor al ministrului Justiției al U.R.S.S., conducătorul delegației, a spus:

„Ori unde am fost în aceste zile, am fost primiți cu excepțională prietenie, cu ospitalitate și inimă deschisă. Ni s-a arătat multă căldură, sinceritate și dragoste, ceea ce ne-a impresionat pînă în adîncul sufletului.”

La orice pas, am fost întâmpinați cu manifestări sincere de dragoste și prietenie față de Uniunea Sovietică și față de poporul sovietic.

Am văzut uriașele transformări care s-au petrecut în viața Romîniei în acești ani, transformări legate, după cum înțelegem cu toții, de construirea bazelor socialismului în R.P.R., de întărirea regimului de democrație populară în țara dvs., de întărirea situației internaționale a Romîniei și a legăturilor ei internaționale, în primul rînd, a legăturilor cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară. Ne-am convins că poporul romîni muncete cu eroism, cu un mare entuziasm, fără să se cruțe forțele, că lucrează stăruitor ca să construiască o societate nouă în țara sa.

Ne-a impresionat peste tot interesul deosebit manifestat pentru experiența noastră sovietică. Ne-am convins că în multe privințe experiența noastră a fost aplicată aci în mod pozitiv și că s-a ținut seama la aplicarea ei de particularitățile Romîniei.

La rîndul nostru și noi am învățat cite ceva în acest timp și atunci cînd ne vom întoarce în patrie, vom împărtăși părerile și propunerile noastre organizațiilor respective din țara noastră.

Înțelegem că nu trebuie numai să ne ajutăm unii pe alții, ci trebuie să și învățăm unul de la altul.

Pe noi toți ne-a interesat cel mai mult oamenii Romîniei noi. Ne-am convins că poporul muncitor al Romîniei, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, a pășit în mod conștient și cu toată energia, delimitiv și irevocabil, pe calea construirii socialismului.

A vorbit apoi A. M. Lazarev, ministrul Culturii al R.S.S. Moldovenești, deputat în Sovietul Suprem al R.S.S. Moldovenești, care a răspuns întrebărilor, a spus: „Vizitînd orașul București, ca și alte orașe, am acordat o atenție deosebită cercetării și cunoașterii focarelor de cultură din aceste orașe.”

Delegația noastră a vizitat numeroase teatre, muzee și parcuri de cultură și odihnă, monumente din istoria și arhitectura R.P.R., diverse de concert din București și librării din diferite orașe și sate. Am vizitat bibliotecile, cămine culturale dintr-o serie de orașe și sate din regiunea Timișoara și din Regiunea Autonomă Maghiară. Am avut plăcerea de a cunoaște activitatea editurii E.S.P.L.A. și a Editurii Tineretului, minunatul Palat al pionierilor din București.

Oriunde am fost, cu toți oamenii cu care am stat de vorbă, ne-am putut convinge de adîncul respect pe care îl nutrește față de cultura sovietică.

Și trebuie să spun că pretutindeni se simte influența rodnică pe care cultura rusă și cultura sovietică, le exercită asupra dezvoltării culturii noi a poporului român.

Cultura romînă, știința, literatura și arta romînă, au făcut pași uriași înainte — a spus în continuare A. M. Lazarev. Crearea cinematografului național român, în special construirea unui centru cinematografic atît de minunat cum este cel de la Bălteni, editarea unor minunate cărți, deschiderea și perfecția organizare a nenumărate muzeu-instituții de artă și teatru și multe altele sînt realizări care dovedesc dezvoltarea culturii naționale în formă, socialiste în conținut, a Romîniei noi.

Vizitînd lăcașurile de cultură din această țară, noi toți și eu în special, am tras multe învățăminte. De pildă, cu privire la organizarea Muzeului de creație populară, a muzeelor etnografice, a muzeelor de folclor și în alte probleme.

Răspunzînd la întrebarea cu privire la întărirea legăturilor între istoricii sovietici și cei romîni, A. M. Lazarev a spus:

„Legăturile între istoricii din URSS și cei din R.P.R. au și fost create și aceste legături s-au manifestat cit se poate de rodnic în alcătuirea unei serii de lucrări științifice, privind atît istoria popoarelor URSS., cit și istoria poporului român.”

Rezolvarea științifică a problemei privind istoria legăturilor între popoarele noastre trebuie să fie rezultatul unui efort co-

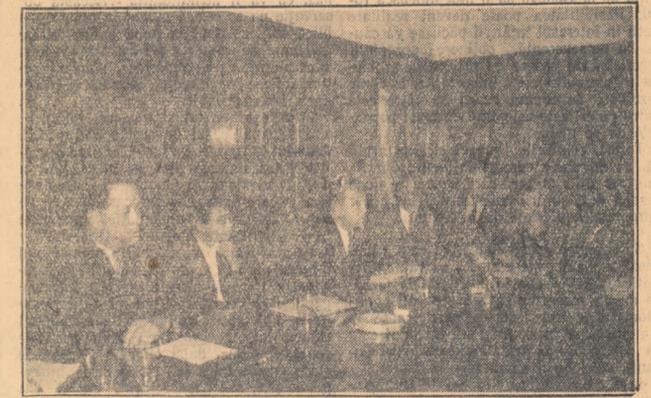
mun depus de istoricii sovietici și cel romîni.

Anna Mihailovna Ladani, șefa de echipă în colhozul „V. I. Lenin” din raionul Mukacevo, regiunea Zakarpacie, R.S.S. Ucraineană, Erou al Muncii Socialiste, deputat în Sovietul Suprem al R.S.S. Ucrainene, și-a împărtășit impresiile cu privire la munca țărănilor romîni în gospodăriile agricole colective, subliniînd între altele:

„Impresia mea despre munca țărănilor romîni în gospodăriile colective vizitate de

Prof. L. V. Zankov, locuitor al Direcției Institutului de teorie și istoria pedagogiei al Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R., membru activ al Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R., doctor în științe pedagogice, vorbind despre organizarea învățămîntului politehnic în U.R.S.S. a spus:

„Realizarea învățămîntului politehnic înseamnă cunoașterea de către elevi a bazelor științelor și comunicarea către elevi a unei serii de deprinderi de muncă fizică.”

P. I. Kudreavtev, conducătorul delegației, răspunde întrebărilor puse de ziariști.

mine este minunată. Vizitînd gospodăriile colective din Corbancea, Jimbolia, Peciu Nou, Mărculești și Coșereni, m-am convins că țărînimica muncitoare este înfulețită de un singur gînd: să ajungă la o viață fericită și îmbrășugată pe calea colectivizării agriculturii.”

Anna Mihailovna Ladani a vorbit apoi despre metodele de cultivare a porumbului pe care le recomandă spre a fi folosite în agricultura țării noastre: însămînțarea porumbului în cuburi așezate în pătrat, îngrășarea suplimentară cu un amestec de îngrășăminte granulate la primul și al doilea prășit, potențarea artificială suplimentară, copilitul, plantarea suplimentară cu ajutorul curților nutritive, în cazul distrugerii unor plante de porumb de către dăunătorii. Vizitînd lanurile de porumb ale gospodăriilor colective din România, am văzut și unele metode interesante, datorită cărora colectiviștii romîni au obținut rezultate frumoase la creșterea porumbului. Printre acestea sînt hibridii obținuți din încrucișarea soiului „Dînte de cal” cu soiul romînesc „Studina”.

Anna Mihailovna Ladani a vorbit de asemenea despre organizarea muncilor agricole de toamnă în colhozul din care face parte.

În încheiere, vorbitoarea a subliniat că în vizitele în gospodăriile colective a ținut foarte puține femei în munca de șef de echipă și a recomandat ridicarea femeilor în muncă de răspundere.

Răspunzînd unor întrebări în legătură cu impresiile formate asupra realizărilor științifice medicale în R.P.R. prof. I. V. Davidovski, membru în Prezidiul Academiei de Științe Medicale a U.R.S.S., medic emerit al R.S.F.S.R., doctor în științe medicale, a arătat că știința medicală romînă se poate mîndri cu numele unor oameni de știință care s-au consacrat studiului profund al unor probleme teoretice și practice de medicină. Mă refer — a spus I. V. Davidovski — la lucrările savanților Babeș, Marinescu, Danielopol, Benetato și ale altora.

Cercetările lui Danielopol efectuate la un înalt nivel științific și cercetările școlii lui deschid o eră deosebită în fiziologia clinică. Întregul colectiv al acestui institut condus de academișianul Milcu produce o impresie minunată.

Oamenii de știință din România desfășoară cercetări deosebit de interesante și actuale în diferite domenii ale teoriei și practicii medicale — a spus în continuare I. V. Davidovski. Se cerează într-un fel deosebit de interesant problema bătrîneții și legată de aceasta problema longevității. Mă refer la lucrările academișianului Parhon și ale colaboratorilor săi.

Pe un plan tot atît de larg se cercetează problemele endocrinologice și ale activității nervoase superioare a omului. Academișianul Parhon este considerat pe bună dreptate drept unul din întemeietorii endocrinologiei moderne.

Referîndu-mă la diferitele orientări ale cercetărilor științifice vreau să subliniez aici și numele academișianului N. Hortolomei și remarcabilele lucrări ale profesorului Niculescu.

I. V. Davidovski a subliniat în continuare frumoașa impresie cu care rămîne în urma vizitării Institutului „Dr. V. Babeș”, de sub conducerea profesorului Grăicun, a Institutului de fiziologie condus de acad. Marius Nasta și a Institutului de fiziologie din Cluj, condus de acad. Gr. Benetato.

În momentul de față în U.R.S.S. predarea unor discipline ca fizica, biologia, chimia, este astfel organizată încît cunoștințele teoretice să ajute școlarii înțelegerea procesului modern de producție, atît în domeniul industriei cit și al agriculturii.

Învățămîntul politehnic și pregătirea elevilor în domeniul lucrărilor practice constituie un mijloc de ridicare a capacității de însușire a cunoștințelor de către elevi, a organizării și educării colectivului de elevi, contribuie la educația muncii, la ridicarea disciplinelor constante în școală și altele.

O mare atenție se acordă activității comune a școlii și a familiei în ce privește educarea copiilor. În țara noastră, în școală și în familie, copiii sînt educați în spirit comunist. Această orientare unică, comună a școlii și familiei, creează condiții favorabile pentru educarea copiilor.

Vorbitorul a amintit apoi formele principale ale activității de colaborare dintre școală și familie.

Scritorul Lev Kassil, laureat al Premiului Stalin, a vorbit despre amintirile care l-au rămas în urma întîlnirilor cu cititorii din România.

Îmi vor rămîne în memorie cele mai frumoase și cele mai calde amintiri. Lucrul cel mai frumos și mai plăcut este acela că România a devenit o țară a cititorilor. Or, odinioară, ea ocupa împreună cu Rusia țaristă unul din primele locuri din lume în ce privește analfabetismul.

Se editează la dv. cărți multe și se editează foarte frumoase și bine.

Lev Kassil a propus zăriștilor să acorde un loc mai mare problemelor literaturii pentru copii și tineret.

În continuare, scriitorul a amintit problemele cele mai importante ale literaturii sovietice pentru copii.

După introducerea învățămîntului obligator de 10 clase, U.R.S.S. a devenit nu numai o țară în care nu există analfabetism, dar ea va ajunge în curînd o țară cu populația în întregime intelectuală. În condițiile industriei noastre socialiste, muncitorul trebuie să fie într-adevăr un intelectual. Au fost create școli speciale pe lângă fabricii și uzine și alte instituții speciale, în care învățămîntul este absolvit la școală medie completă de 10 ani.

Avem nevoie acum de cărți beletristice, artistice, care să descrie romantismul muncii în uzine, în fabrici, pe ogoare.

Scritorii sovietici se străduiesc să realizeze în domeniul literaturii pentru copii monografiile ale marilor luptători al Revoluției, cărți despre problema educației în familie.

Lev Kassil a vorbit apoi despre vizita pe care a făcut-o scriitorului Mihail Sadoveanu.

Sînt recunoscător lui Mihail Sadoveanu că m-a invitat să-l vizitez. Am dorit foarte mult să am ocazia să fac cunoștință și să stau de vorbă cu cel mai iubit scriitor al poporului român.

Am plecat din casa ospitalieră a maestrului Sadoveanu cu sentimentul legăturii permanente care există atît între literatura diferitelor țări, cit și între diferitele generații de scriitori.

Vorbînd despre planurile sale de viitor, Lev Kassil a arătat că în cadrul unei mari povestiri, o parte se va petrece în România.

În încheierea conferinței de presă, tovarășa Ofelea Manole a mulțumit membrilor delegației pentru răspunsurile date la întrebările reprezentanților presei.

Turiștii sovietici pe Valea Prahovei

Autobusele care-l poartă pe turiștii sovietici spre minunata Vale a Prahovei străbat cartierele mărginașe ale Bucureștilor. Străzi liniștite cu case frumoase, în grădinițele cărora se înalță tulpinile zvelte și delicate ale florilor de toamnă. Apoi în față se întinde dunga nesfîrșită, lată și albicioasă, a șoselei naționale.

Pe turiștii sovietici îi interesează tot ce văd: aeroportul Băneasa cu clădirea lui circulară și elegantă, satele care se întind de o parte și de alta a șoselei, dreptunghiurile egale ale unor plantații de orez. Ghidul le dă cu amănunte, toate explicațiile pe care le cer.

Valentina Semionovna Brumberg, rezișoara la studioul „Soinzmult-film” din Moscova, face într-una însemnări în blocnotesul elegant cu scuară albăstră. Din pasiune și respect pentru profesia lui, Ariom Panfilov, comentator al postului de radio „Moscova”, se simte dator să improvizeze la repezeală „emisiunea de dîminează”: „Dragi ascultători! Mergem spre Ploiești cu o viteză normală. Toți turiștii sînt bine dispuși. Valentina Semionovna Brumberg scrie într-una. E drept că literale seamănă mai curînd cu niște semne stenografice — ce vreți! scrie în plin mers! — totuși perseverența apreciată noastre rezișoare merită toată lauda...”

„Emisiunea” se intrerupe brusc. Ariom Panfilov privește concentrat pe fereastră, urmînd peisajul care se perindă în goana.

— Ce s-a întîmplat, Ariom? se interesează turiștii, vădit incințați de această emisiune originală.

— Tovarăși — anunță solemn Panfilov după cîteva clipe de gîndire. Acum urmează programul muzical, la care propun valsul „În Bucureștii iubii”.

— De acord, însă cu o mică schimbare: în loc de „În Bucureștii iubii”, să cîntăm „În România iubită”. Am iubit țara asta întotdeauna, dar acum, de cînd mă aflu pe meleagurile ei frumoase, mi-a devenit nespas de scumpă — vorbește simplu, emoționat, din inimă, inginerul Alexandr Moiseevici Șuefov.

Propunerea este acceptată cu entuziasm. Totuși cîntecul nu începe îndată. Cuvintele inginerului Șuefov îi poartă cu gîndul pe turiști la cele două zile petrecute în București. Se evocă amintirile proaspete ale frumoaselor privești bucureștene, ale prieteniei sincere cu care cei 43 de oaspeți sovietici sînt împinați pretutindeni. După ce Ariom Panfilov dă tonul cu un diapazon imaginar, melodia valsului aflat de cunoscut se revarsă în unduri sălăbii

rețe. Urmează o veche metodă, populară ucraineană „Slă muntele înalt”, plină de nostalgie, de tristețe și doruri nemărturisite. Apoi, în aplauze unanime, Ariom Panfilov și Kostea Tarasov, aspirant la facultatea de geografie, interpretază o serie de „Ceasuri” — cuplete satirice pline de haz.

— Tovarăși, Ploieștii anunță ghidul. Turiștii se adună la ferește. În zare se profilează cazanele uriașe ale rafinărilor. Aparatele de fotografiat încep să făcănească, înregistrînd pe peliculă aspectul specific al centrului industriei noastre petroliere.

Monumentul eroilor de la Griuța. Prima oprire. Sînt evocate luptele comune purtate împotriva turcilor în războiul din 1877, care a adus țării noastre independența națională.

„După ce se opresc la monumentul înălțat pe locul unde s-a prăbușit cu avionul Aurel Vlaicu — a cărui luptă și dramă provocată de neînțelegerea societății burgheze este cunoscută multora dintre turiștii — autobusele gonesc spre Cimpina.

Discuțiile vesele care au fost purtate tot timpul, au mai conțenit. Toți urmăresc atent priveștile minunate care se deapănă cu înfașă. Încep să se ghidească marile frumuseți ale „perlei Carpaților” — cum e denumită Valea Prahovei. În zare se profilează culmi deocamdată doboase. Pădurii de sonde care pompează neobosit din adîncul pămîntului „aurul negru”, se înalță de o parte și de alta a șoselei. În Prahova cea aprigă și năvalnică, se strecoară ca un brîu scîlpitor de argint.

Cimpina a rămas de mult în urmă. Autobusele urcă acum pe serpentinele care se încolțesc ca un șarpe uriaș în jurul trupului gigantic al muntelui.

Natură minunată a patriei! Te-au slăvit poezii, dar pot care cuvintele să redea grandaorena piscurilor jalnice ale Carpaților, pe care cerul înalt și pur se reazemă cu nădejde? Te-au cîntat compozitorii, dar poate imbinarea de note — oricît de măiestră ar fi ea — să cuprîndă susurul cristalin al apelor care curg pretutindeni, freamătul tainic al pădurii înfiorate de vînt sau marea tăcere a înălțimilor? Ți-au zăgrăvit chipul minunat pictorii, dar paleta e prea săracă zilele bogăția de nuanțe — de la verdele apropiat de negru, pînă la ruginiu aprins — a pădurilor, pentru transparența de cleștar a cerului, pentru diversitatea de culori a norilor — de la albul de omăt pînă la negrul de catran al furtunilor de munte.

— Prieteni, cit e de frumos! — Mur-

nată e natura romînească! — exclamă cu admirație Vera Liudmir.

— Nu degeaba și-a ales Kostea ca temă pentru disertația muntii Carpați. E un geograf romantic.

— Ai dreptate, Nina. Problema aceasta nu m-a interesat numai sub raport științific, ci și poetic. Eu sînt pur și simplu îndrăgostit de munți — se apără Kostea Tarasov.

Undeva, în vale, a fluierat o locomotivă. Ecoul stăruie multă vreme între pereții de stîncă, apoi se stinge departe. Autobusele străbat satele Breaza, Comarnic. Pe tot parcursul, tineri și vîrstnici, femei și bărbați fac semne de salut cu mina. Turiștii le răspund prietenoși.

Cimitrul eroilor sovietici. Ultima oprire înainte de Sinaia. Oaspeții cîtesc emoționat numele compatrioților lor căzuți în lupta pentru eliberarea Romîniei de sub jugul jascist. Intr-o pornire spontană, toți cei de față culeg flori sălbatice și sfioase de munte, depunîndu-le la monumentul impunător care se înalță în mijlocul cimitrului.

Autobusele își continuă drumul cu viteză mică. Turiștii îndreaptă obiectivele aparatelor de fotografiat în toate direcțiile, dorînd să aibe cit mai multe amintiri din aceste locuri minunate. Prin ferestrele deschise pătrunde aerul tare al înălțimilor, străbătut de izul lute al vegetației abundente de munte, al soarei care muștește necentenit.

Iată Sinaia! Pe turiștii sovietici îi așteaptă aici un grup de motocicliști romîni veniți de la Oradea ca să participe la concursul internațional de motocros de la Orașul Stalin. Prietenia se leagă îndată.

— Am aflat că veniți și vă așteptam nerăbdători. Sîntem bucuroși că putem strînge mina primilor turiști sovietici veniți să ne cunoască mai bine, să lege mai strîns prietenia cu noi. Vă spunem din suflet „bine ați venit, dragi prieteni!” — urează în numele grupului de motocicliști, Vasile Bot.

Turiștii le dăruiesc plcuri cu vederi din Moscova, insigne, se fotografiază împreună cu ei.

— Așteptăm fotografiile în cel mai scurt timp. Ele vor fi o amintire scumpă pentru noi.

Turiștii sovietici se despart de noi lor prieteni. Cite prietenii se vor mai legal Căci doar aceasta este dorința cea mai puternică a oaspeților sovietici: să cunoască țara noastră și în primul rînd oamenii ei, să contribuie și pe această cale la întărirea prieteniei dintre popoarele noastre.

IULIA SCUTARU

In ajunul conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri

La sfârșitul lunii octombrie va avea loc la Geneva, conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri. Cercuiri largi ale opiniei publice din întreaga lume nădăjduiesc că această conferință va însemna un important pas pe calea destinderii continue a încordării internaționale. Există posibilități reale ca această conferință de la Geneva să-și îndeplinească rolul. Posibilitatea poate deveni realitate dacă în interesul întăririi păcii se va căuta, cu perseverență, obținerea apropierei punctelor, de vedere cu privire la problemele internaționale importante, a căror rezolvare de comun acord de către cele patru puteri este așteptată de toate popoarele de pe glob.

Totuși, relațiile presei străine arată că, acum, unele cercuiri influente din Apus fac diferite încercări pentru a pune piedici desfășurării cu succes a lucrărilor apropiatei conferințe de la Geneva.

Să începem cu un fapt. Așa cum subliniază unele organe ale presei străine, pregătirile în vederea întâlnirii de la Geneva au un caracter îngust, separatist: diplomații a trei țări — participante la conferință se înțeleg asupra modului cum să desfășoare ei tratativele cu reprezentanții celei de a patra țări.

Între țările care au luat parte la conferință, Agenția engleză Reuter comunică: „Strategia occidentală elaborată pentru conferința de la Geneva este aprobată la New York... de Mc Millan, Dulles și Pinay”. Biroul Central englez de informații afirmă, în rândul lui, că cei trei miniștri au căzut de acord asupra planului de acțiune la conferința de la Geneva. Referindu-se la declarațiile lui Mc Millan, agenția americană United Press trage concluzia că miniștrii „au studiat, în întregime, poziția Occidentului față de apropiata conferință de la Geneva cu Rusia”. La conferința de presă din 4 octombrie, Dulles a declarat că, la tratativele dintre miniștrii Afacerilor Externe de la New York s-au dezbătut, în amănunt, probleme legate de apropiata conferință de la Geneva și că s-a căutat de acord asupra unei orientări generale.

Ce vedem de toate acestea? A pune de acord orientarea generală, discutând totodată toate problemele care stau în fața apropiatei conferințe și încă „în amănunt” înseamnă a elabora directive pentru participanții la viitoarea conferință.

Or, directivele pentru miniștrii Afacerilor Externe care se vor întruni la Geneva au și fost elaborate, iar ele privesc pe toți miniștrii, nu numai pe cei trei. Aceste directive au fost elaborate de șefii guvernelor celor patru puteri încă în luna iulie și au fost aduse la timp la cunoștința generală.

În legătură cu aceste directive, președintele Eisenhower a declarat: „Munca miniștrilor Afacerilor Externe, care vor căuta să traducă în viață directivele noastre va avea o mare însemnătate, poate chiar mai mare decât cea ce am făcut noi aici”. Pe de altă parte, primul ministru al Angliei, Eden, a subliniat: „În directivele noastre am inclus punctele esențiale ale unui acord vast”. Acum, însă, se vedește intenția de a da la o parte aceste directive sau de a le omite, „directivele” separate ale „celor trei”.

Nu întimplător nici una din relațiile presei occidentale despre desfășurarea pregătirilor celor trei miniștri în vederea conferinței de la Geneva nu pomenesc nimic despre directivele elaborate de șefii celor patru guverne. Se poate crea impresia că pregătirile miniștrilor Afacerilor Externe ai S.U.A., Angliei și Franței, în vederea întâlnirii de la Geneva se fac ca și când ea n-ar fi fost precedată de conferința șefilor guvernelor celor patru puteri și ca și când miniștrii ar lua totul de la început.

Unele organe ale presei străine își exprimă o îndreptățită îndoielă asupra oportunității pregătirilor separate privind întâlnirea de la Geneva a miniștrilor. În legătură cu aceasta, ziarul englez „News Chronicle” face aluzie la faptul că ar fi mai bine dacă oamenii de stat din Occident s-ar îngrijii, în ajunul conferinței, „să țină seama de ambele fețe ale medaliei”. Este, oare, cazul ca cei trei miniștri să uite de existența „ambelor fețe ale medaliei”, când este vorba despre adoptarea unor hotărâri comune?

E posibil ca unii politicieni să închiadă în mod conștient un ochi pentru a sublinia și mai mult divergențele și a nu obține o apropiere a punctelor de vedere? Dar pentru ce fac ei acest lucru? Pentru ca numeroase ziare străine să poată publica zilnic articole purtând titluri tipătoare ca, de pildă: „Cei patru mari s'nt amenințați din nou de impas?”

Unele organe ale presei occidentale avertizează că o asemenea politică nu se poate duce fără să se țină seama de opinia publică. Aceiași „News Chronicle” amintește, pe bună dreptate, că „totuși, dacă opinia publică engleză, care se așteaptă la un oarecare succes al conferinței, nu i se va oferi altceva decât un impas, ea va fi nemulțumită”. Această observație nu se referă numai la opinia publică engleză. Opinia publică din întreaga lume se rostește pentru tratative în spiritul înțelegerii reciproce, pentru acțiuni eficiente în direcția destinderii încordării internaționale.

Faptele arată, totuși, că nu întotdeauna se ține seama de aceste dorințe. Să dăm un singur exemplu. Cuvântarea rostită de secretarul de stat al S.U.A., la Congresul Legiunii americane cuprinde pasaje care aruncă o oarecare lumină asupra pregătirilor diplomației americane în vederea conferinței de la Geneva.

În cuvântarea sa, șeful departamentului de stat al S.U.A., apărând politica blocurilor militare și manifestându-și intransigența față de tot ceea ce nu corespunde liniei diplomației americane, s-a năpustit chiar... împotriva politicii de neutralitate pe care o duc, după cum se știe, unele state occidentale. Într-o serie întreagă de țări, atât din Occident, cât și din Orient, această tendință de a duce o politică de neutralitate se intensifică tot mai mult.

Datoria marilor puteri — dacă ele se înțeleg, într-adevăr, de întărirea păcii — este de a sprijini asemenea tendințe în politica unor țări, de a crea condiții necesare menite să garanteze neutralitatea statelor care o proclamă. Dl. Dulles are alt punct de vedere. „Fără să avem în vedere cazuri excepționale — a declarat el — în prezent neutralitatea este o concepție învechită” (!).

În acest caz, dreptul la părerea personală și la o politică de independență a diferitelor țări și state trebuie respectate întotdeauna sau numai în „cazuri excepționale”? Sau ele trebuie silite să se conducă după principiul feldwebelului: „În flanc, câte unul”?

Dreptul la neutralitate este un drept inalienabil al fiecărui stat suveran. Cum este deci cu putință ca S.U.A. să respecte acest drept numai în unele cazuri „excepționale”? Nu e limpede, oare, că afirmarea de acest fel subminează temelii edificiului dreptului internațional?

Insemnătatea practică a campaniei declamată de dl. Dulles împotriva neutralității se arată limpede în lumina unor acțiuni ca, de pildă, atragerea Iranului, care pînă acum a fost neutru, într-un bloc militar agresiv îndreptat împotriva Uniunii Sovietice. Nu încapă îndoială că asemenea măsuri de politică externă contravin „spiritului Genevei”. Ele sînt o manifestare a politicii care se bazează pe blocuri militare și care are drept scop extinderea acestor blocuri. Fiește că această politică nu contribuie la întărirea colaborării internaționale, la consolidarea păcii și securității popoarelor.

Să luăm alt exemplu care, de asemenea, se referă la pregătirile în vederea conferinței de la Geneva — de data aceasta din cuvîntările ministrului Afacerilor Externe al Angliei, Mc Millan. Ziarul englez scrie că, în cuvîntările sale, ministrul scriu acordă multă atenție problemei cu privire la „garanțiile” de securitate date Uniunii Sovietice. Ce l-a determinat să abordeze această temă?

Este îndeobște cunoscută declarația făcută de președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. în legătură cu aceasta. „Noi dorim — a spus la conferința de la Geneva N. A. Bulganin — să facem precizări în problema garanțiilor. Promisiunea cu privire la garanții este de înțeles când este vorba de un stat slab, incapabil să se apere din punct de vedere militar. În cazul de față se vorbește de garanții pentru Uniunea Sovietică. Este absolut limpede că orice propuneri în acest sens n-au nici un fel de temei”. Uniunea Sovietică nu caută apărare la nimene. Ea ține ca, împreună cu alte state europene — indiferent de sistemul lor social și de stat — să creeze un sistem de securitate colectivă care să constituie pentru toți participanții o garanție a unei păci trainice.

Totuși, unii oameni de stat din Apus, ignorînd aceste fapte bine cunoscute, preferă să repete că miniștrii celor trei puteri occidentale „elaborează planuri” care „să dea Rusiei garanții” depline împotriva primejiei unei Germanii unificate, care ar prefera — spun ei — să adere la N.A.T.O.. Această încăpăținare își are

logica ei. Ziarul englez „Sootsman” rezumă toate aceste planuri în felul următor: propunerile occidentale s'nt determinate „de participarea Germaniei la N.A.T.O.”. Iată adevăratul sens al tuturor acestor planuri! De oarece conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri va trebui să dezbătă problema securității europene, se propune — ca mijloc de a fi subminat — „problema” născocită „a garanțiilor”.

Dar ce rost au toate aceste planuri? Asupra acestui lucru își îndreaptă atenția și unele organe ale presei occidentale. Săptămînalul „New Statesman and Nation” își exprimă îndoiala cu privire la „valoarea garanțiilor pe care le oferă blocul militar antisovietic, ale cărui baze înconjoară teritoriul Uniunii Sovietice”. Îndoială este de deplin întemeiată.

La rîndul său, un comentator al agenției americane Associated Press, încercînd să expună, pe înțelesul tuturor, esența planurilor puterilor occidentale, arată că cele trei puteri se adresează astfel Germaniei occidentale: „Aderă la uniunea noastră, îndreptată împotriva unui eventual dușman comun al nostru și noi oferim garanții eventualului nostru dușman comun împotriva unei oarecare amenințări din partea ta!”

Mai este oare nevoie de vreun comentariu al acestui fel de a aborda problema? Faptul este grăitor prin el însuși...

Ziarul „News Chronicle” are dreptate: trebuie văzute „ambele fețe ale medaliei” pentru a nu pierde perspectiva. Forța lui Polifem din „Odiseea” nu consta în faptul că se descurca cu un singur ochi. Un singur ochi este insuficient chiar și în basme, iar în problemele de politică vederea ageră, priceperea de a deosebi ceea ce este o iluzie, constituie o importanță premiză a acțiunilor juste.

Cum se poate să nu se vadă ce reprezintă organizații ca N.A.T.O. și „Uniunea Europei occidentale”? Se știe că tălșul lor este îndreptat împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Cum se poate, oare, concepe ca Uniunea Sovietică să contribuie la întărirea continuă a acestor organizații, vrăjmașe ei, consimțind la includerea în N.A.T.O. nu numai a Republicii Federale Germane, dar și a întregii Germanii? Și cum se poate crede în mod serios că Uniunea Sovietică va accepta „garanțiile” împotriva primejiei germane oferite de o grupare militară în colaborare cu Wehrmachtul hitlerist reînviat?

E imposibil să nu se observe că, în actuala situație, rezolvarea problemei unificării Germaniei pe baze democratice și pașnice se poate face numai în condițiile existenței unui sistem general de securitate colectivă. Acest sistem ar duce la lichidarea grupărilor militare și la asigurarea unei păci trainice și a securității în Europa. Acest sistem ar duce la statornicirea încrederei între state, la stabilirea și întărirea colaborării între cele două state germane care există acum de fapt — Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană. Este limpede că problema unificării Germaniei nu poate fi rezolvată fără stabilirea unui contact și a legăturilor între ele, fără colaborarea celor două state germane pe baza unei politici pașnice, democratice.

Aceste chestiuni s'nt îndeobște cunoscute. Despre ele a vorbit la conferința de la Geneva N. A. Bulganin. Acest lucru l-a subliniat în cuvîntările sale N. S. Hrușciov. Unele personalități, însă, continuă să afirme că succesul conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri ar depinde de faptul dacă U.R.S.S. va accepta faimosul plan al includerii întregii Germanii în N.A.T.O.

După cum se vede, nu toți reprezentanții cercurilor cîrmuitoare ale puterilor occidentale consideră că pentru succesul conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri trebuie căutată o apropiere a punctelor de vedere asupra celor mai importante probleme internaționale ce se află pe ordinea de zi a acestei conferințe.

Pentru cercurile largi ale opiniei publice mondiale, însă, este limpede că miniștrii celor patru mari puteri trebuie să se întrunească la Geneva ca, în conformitate cu sarcina primită din partea șefilor guvernelor, să continue examinarea celor mai importante probleme internaționale și să adopte hotărîri îndreptate spre întărirea păcii. Nu încapă îndoială că dacă toți participanții la conferință vor depune eforturi comune, asemenea soluții pot și trebuie să fie găsite.

I. PAVLOV

Opinia publică indiană salută apropiata vizită a conducătorilor sovietici

Comunicatul cu privire la acceptarea de către N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și N. S. Hrușciov, membru în Preziulul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a invitației primului ministru al Republicii India, J. Nehru, de a vizita în noiembrie-decembrie India, a fost întîmpinat cu vie satisfacție de opinia publică indiană.

Săptămînalul indian „Commerce and Industry” scrie că „în India oaspeșii noștri sovietici vor întîmpina prietenia sinceră izvoită din înțelegerea și prețuirea pentru țara lor. Poporul le va face o primire atît de prietenoasă cum nu s-a mai făcut aici nimănui în ultima vreme”.

„Commerce and Industry” subliniază că vizita de răspuns pe care o vor face conducătorii sovietici imediat după vizita în Uniunea Sovietică a lui J. Nehru, va fi un simbol al comuniunii crescînde de interese dintre cele două țări vecine, care nu trebuie numai să colaboreze, ci să și caute ca, de comun acord, să găsească soluționarea problemelor internaționale neregulate pînă în prezent.

Ziarul „Navbharat Times” din Delhi subliniază, de asemenea, că relațiile de prietenie care s-au statornicit între India și Uniunea Sovietică în urma vizitei în Uniunea Sovietică făcută de primul ministru al Indiei, J. Nehru, se vor întări și mai mult prin călătoria ce o vor face în India conducătorii sovietici.

Vestea despre vizita lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov a fost întîmpinată cu deosebită satisfacție și interes de reprezentanții tuturor partidelor și grupărilor din parlamentul indian. Cînd primul ministru J. Nehru, deschizînd dezbaterile de politică externă, a anunțat parlamentului apropiata vizită a conducătorilor sovietici în India, toți cei prezenți au aplaudat furtunos.

Într-o convorbire cu un corespondent al „Pravdei”, deputatul N. V. Gadgil, a spus: „În India au existat multe suspiciuni lipsite de orice temei, precum și lipsă de înțelegere față de țara noastră. Fără îndoială că vizita primului ministru al

d-voastră va întări și mai mult înțelegerea reciprocă dintre țările noastre”.

La această convorbire cu corespondentul „Pravdei” au participat și alți deputați.

Am considerat întotdeauna contactul personal drept un important mijloc de realizare a înțelegerii reciproce necesare între diferitele state — a spus un reprezentant al partidului Congresul Național Indian, Mattulal Divedi. În această direcție, vizita conducătorilor sovietici va avea, fără îndoială, un rol pozitiv”.

Deputatul Satiapriya Banerji a caracterizat vizita conducătorilor sovietici în India drept „un fapt îmbucurător, datorat de speranțe”.

Instituțiile sovietice din Delhi pîmesc pe zi ce trece tot mai multe scrisori în care muncitorii, țărani, reprezentanți ai intelectualității din India se interesează de datele biografice ale conducătorilor sovietici, cerînd să se transmită acestora invitații de a vizita orașul sau satul lor.

O profundă impresie a produs asupra mîltoanelor de locuitori ai Indiei primirea făcută de J. Nehru în Uniunea Sovietică. Filmul care înfățișează această importantă călătorie a rulat în India multe săptămîni. Acum, acest film rulează la diferite organizații obștești.

Vizita lui J. Nehru în U.R.S.S. și apropiata călătorie a lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în India fac ca interesul indienilor față de Uniunea Sovietică să fie tot mai puternic. Doriința de a afla tot mai multe despre viața țării prietene a dus la creșterea cererii de literatură sovietică, mai ales de cărți traduse în limbile naționale ale Indiei. Anul acesta a crescut aproape de cinci ori numărul studenților de la facultatea de limba rusă a Universității din Delhi.

Un deosebit interes față de vizita conducătorilor sovietici se observă nu numai în Capitala Indiei ci și în toate statele și orașele din țară, pe care le vor vizita în timpul călătoriei lor N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov. Opinia publică indiană se pregătește să facă o primire din cele mai călduroase oaspeșilor sovietici.

O. ORESTOV
O. SKALKIN

Generalii N.A.T.O. așijă

Este vădit că, în ultima vreme, organe ale presei din țările occidentale desfășoară o propagandă împotriva „spiritului Genevei”. Conferința de la Paris a generalilor N.A.T.O. demonstrează că lucrurile nu se mărginesc numai la propagandă și că anumite cercuiri însoțesc cu acțiuni îndreptate nu spre slăbirea, ci spre ascuțirea încordării internaționale.

Miniștrii Apărării și șefii statelor majore ale țărilor din Blocul Atlantic s-au întîlnit la Paris cu două săptămîni înainte de conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri. Tot în aceste zile, generalii declară că țările participante la Blocul Atlantic trebuie să-și concentreze eforturile în direcția pregătirilor de război, elaborînd planuri de folosire a armii atomice și cer stocarea acestei arme.

Pare ciudat acest gen de „pregătiri” în vederea conferinței de la Geneva. Pot fi, oare, ele compatibile cu sarcina elaborării unui sistem acceptabil de dezarmare, despre care se vorbește în directivele șefilor guvernelor celor patru puteri către miniștrii Afacerilor Externe? Fiește că nu!

Generalii Gruenther, Whitley și alții, care au luat cuvîntul la conferința militară a N.A.T.O. s-au folosit în „fundamentarea” cerințelor lor cu privire la sporierea forțelor armate ale N.A.T.O. și a cheltuielilor militare de mîlt „pericolului sovietic”.

Despre acest lucru ne putem da seama și din articolul cu privire la conferința generalilor N.A.T.O. apărut în ziarul parizian „Le Monde”. Acest ziar scrie că generalii care se află în fruntea N.A.T.O. vorbesc într-una despre faimosul „pericol sovietic” numai pentru a-și justifica propriile lor scopuri, care nu au nimic comun cu interesele săbirii încordării internaționale și ale colaborării între popoare. Alt ziar francez, „Combat”, observă că politica dusă de conducătorii Blocului Atlantic nu corespunde spiritului vremii și că planurile de folosire a armii atomice sînt absolut incompatibile cu tratativele din subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. Ziarul „Telegraf”, care apare în Berlinul occidental, zvonuind că ministrul Apărării al Germaniei occidentale, Blank, s-a întors în grabă la Bonn de la conferința de la Paris a N.A.T.O. pentru „a cere în ședința extraordinară a cabinetului mărirea contribuției Republicii Federale la N.A.T.O. cu 20%”, își exprimă uimirea că asemenea acțiuni se întreprind cu 14 zile înainte de conferința de la Geneva.

Generalii atlantici acționează în interesul acelor cercuiri care, nemulțumite de slăbirea încordării internaționale, încearcă să prelungească „războiul rece”. Această politică se află însă în contradicție flagrantă cu „spiritul Genevei”, cu năzuința spre pace a tuturor popoarelor.

Ce s-a petrecut în Argentina

În Argentina — a doua țară din America Latină ca teritoriu și a treia după numărul populației — s-au petrecut, după cum se știe, evenimente care au stîrnit ecouri și comentarii în toate țările. La bazele navale Rio-Santiago și Puerto-Belgrano, a izbucnit în 16 septembrie o rebeliune armată. Totodată, împotriva guvernului s-au răscolat garnizoanele a două mari orașe ale țării. Imediat li s-au alăturat unități militare din multe alte orașe. După trei zile de la izbucnirea rebeliunii, guvernul președintelui Juan Peron a căzut în Argentina, s-a anunțat crearea unui guvern provizoriu în frunte cu unul din organizatorii rebeliunii — generalul Eduardo Lonardi.

Juan Domingo Peron a devenit președinte al Argentinei în 1946. Cîntînd să-și consolideze puterea, regimul lui Peron a luat la început unele măsuri în vederea îmbunătățirii situației populației. Salariul muncitorilor a fost mărit cu 20%, numărul șomerilor a scăzut, s-a introdus un sistem de subsidii sociale, iar o serie de întreprinderi străine au intrat în proprietatea statului.

Începutul guvernării lui Peron a coincis cu o bună situație economică a țării. Argentina dispunea de mari rezerve de valută în dolari și lire sterline, obținute în urma vânzării de produse alimentare și de materiale strategice în timpul celui de-al doilea război mondial. Comerțul cu produse agricole a continuat să crească, întrucît, în primii ani după război, s-a simțit în multe țări o mare lipsă de produse alimentare. S-a dezvoltat, în oarecare măsură, industria ușoară. Au fost construite noi fabrici și uzine. Iar toate acestea au creat, în rîndurile unei părți din populație, iluzia că țara a intrat în „era prosperității”.

Totuși, această iluzie a fost de scurtă durată, deoarece conjunctura favorabilă de pe piața externă s-a schimbat. Cererea de mărfuri exportate de Argentina a scăzut simțitor, ceea ce a dus la scăderea rapidă a producției, la creșterea șomajului. Reforma agrară făgăduită n-a fost îndeplinită, iar marea industrie a continuat să se dezvolte slab. Societățile străine au acaparat, ca și mai înainte, poziții puternice în economia țării. După cum a subliniat revista americană „Nation”, „Peron n-a schimbat deloc bazele regimului social din Argentina”.

În condițiile agravării dificultăților economice, popularitatea lui Peron în mase a scăzut treptat. Nemulțumirea poporului față de regim a crescut. Pentru a înăbuși mai ușor nemulțumirile existente, a fost introdusă în țară starea de asediu, care s-a menținut pînă în ultimul timp. Peron a exercitat o putere aproape nelimitată. Drepturile elementare ale muncitorilor au fost lichidate și grevele interzise. S-a introdus controlul de stat asupra mișcării sindicale, creîndu-se o Federație generală a muncii pro-guvernamentală, care de fapt trebuia să slujească drept punct de sprijin al regimului lui Peron. În țară, s-au intensificat represiunile împotriva elementelor progresiste, îndeosebi împotriva Partidului Comunist. Aproape toate partidele de opoziție au fost interzise.

Nemulțumirea față de regimul lui Peron a continuat să crească, intensificîndu-se mai ales în urma concesionării pe

care Peron le-a făcut monopoliurilor străine. În primăvara acestui an, guvernul a semnat un acord cu societatea americană „Standard Oil of California”, carea i s-a acordat dreptul exclusiv asupra explorării și extracției petrolului pe considerabile teritorii din țară.

S-au agravat divergențele din sînul păturii conducătoare a partidului peronist. Aripa sa dreaptă, mult mai reacționară, a cerut să se deschidă și mai larg porțile monopoliurilor străine. În ultimul timp, s-a agravat considerabil conflictul dintre guvern și biserică catolică, care a contribuit la timpul său, la luarea puterii de către Peron. Drept plată pentru serviciile făcute, catolicismul a fost proclamat religie de stat.

Căpătînd putere, cercurile clericale au început să formuleze pretenții la un rol conducător în politica țării. Potrivit relațiilor presei, clericul au început pregătiri în vederea creării unui partid politic, după modelul partidelor creștine din țările Europei occidentale. La viitoare alegeri prezidențiale ce vor avea loc în 1958, clerul s-a pregătit să propună un candidat al său. Aceste intenții ale bisericii reprezentau o amenințare pentru regimul peronist, de aceea s-au luat măsuri pentru slăbirea pozițiilor clericului în țară. Guvernul a prezentat congresului un proiect cu privire la despărțirea bisericii de stat.

Aceste acțiuni au agravat și mai mult divergențele existente în cercurile cîrmuitoare. S-a ajuns pînă la răscoală față de împotriva guvernului. Unele unități ale flotei maritime militare au întreprins la 16 iunie o încercare de a răsturna pe Peron. Cu toate că a suferit o înfrîngere, rebeliunea din iunie a slăbit pozițiile guvernului. Ziarul american „New York Times” a declarat, imediat după rebeliune, că Peron „este un om pierdut”, că răsturnarea lui se poate aștepta „dacă nu astăzi, atunci miine sau poimîine”.

Aceasta a fost situația din Argentina în ajunul rebeliunii din 16 septembrie. Ea explică de ce regimul lui Peron a fost ațit de repede și „ușor” răsturnat, deși la rebeliune n-au participat mase populare. Generalul Lonardi, care a devenit președinte provizoriu al Argentinei, a fost, după cum relatează presa, un vechi adversar al lui Peron. Înainte, Lonardi a fost reprezentantul Argentinei în așa numitul „Consiliu interamerican al apărării” cu sediul la Washington.

Făcînd o declarație în calitate de președinte, Lonardi a spus că în activitatea ei, el va urmări „reînnoșirea domniei legiilor”. El a făgăduit de asemenea că garanteze echitatea socială, să înceteze represiunile pentru activitate politică, să pună capăt inflației și să anuleze acordul cu societatea „Standard Oil of California”. Lonardi a declarat că este adeptul libertății sindicatelor.

În noul guvern, format la 24 septembrie, au intrat reprezentanți ai cercurilor catolice și militare. În postul de ministru al Afacerilor Externe, a fost numit liderul naționalistilor catolici, Mario Amadeo, unul din adversarii înverșunați ai lui Peron.

Analizînd ultimele evenimente din Argentina, trebuie să avem în vedere activitatea politică crescîndă a maselor populare. Ziarele argentinene relatează că în

rîndurile forțelor care au venit la putere, există diferite curente. Pe de o parte, curente democratice, progresiste, care se rostesc pentru independența națională, pentru apărarea bogățiilor naturale ale țării, iar pe de altă parte, curente reacționare.

Opinia publică progresistă din țară așteaptă ca noul guvern să asigure libertăți democratice. Masele populare s'nt în întregime de partea aceluia care vor să obțină independența națională și înflorirea economică a Argentinei, care luptă pentru pace și democrație.

G. TIHOVON

In cîteva cuvinte

În cadrul unei emisiuni radio-televizate, senatorul Price Daniel, președintele subcomitetului juridic al senatului american, a subliniat creșterea consumului de stupefianți de către tineretul din marile orașe americane, mai ales la New York și Los Angeles. Recordul îl definește orașul Los Angeles unde, în cursul anului 1953-1954, 12.000 de persoane au fost arestate pentru comerț ilegal de stupefianți. În ce privește situația din armata americană, Price Daniel a declarat că consumul cel mai mare de stupefianți se înregistrează în rîndul forțelor armate americane ale S.U.A. din Extremul Orient. Americii au fost arestați 1.600 militari americani pentru trafic de stupefianți.

În primele opt luni ale acestui an, venitul global al fermierilor americani provenit din vânzarea diferitelor produse vegetale și animale, a fost cu 4% mai scăzut decît în perioada corespunzătoare a anului trecut, deși volumul producției vîndute pe piață a înregistrat o creștere de 1%. În comparație cu anul 1947, venitul net al fermierilor a înregistrat o scădere de 30%. Ministerul Agriculturii al S.U.A. consideră că „în cel de al treilea trimestru, venitul net al fermierilor va scădea și mai mult”.

O serie de ziare engleze își consacră articolele redacționale problemei concurenței dintre Germania occidentală și Anglia. Ziarele arată că lupta pentru piețe de desfacere dintre Anglia și Germania occidentală capătă un caracter tot mai înverșunat. „Manchester Guardian” scrie că creșterea volumului exportului vest-german pe piețele capitaliste internaționale pe seama Angliei „nu este un fapt nou”, dar că „în prezent acest fapt pare mai alarmant decît acum un an, în special pentru că partea Angliei în comerțul mondial continuă să scadă”. Ziarul „Birmingham Post” scrie că faptele arată „cît de mult s'a intensificat rivalitatea dintre Germania occidentală și Anglia”. Lupta pentru stăpînire pe piețele externe — scrie ziarul — este mai înverșunată decît oricînd de la terminarea războiului”.

Potrivit unor date publicate de „Ministry of Labour Gazette”, organ oficial al Ministerului Muncii al Angliei, în cursul primelor opt luni ale anului 1955, din cauza grevelor, s-au pierdut în Anglia aproximativ 3.000.000 zile-muncă. Numărul zilelor-muncă pierdute în perioada corespunzătoare a anului 1954 a fost de 839.000. Așa dar, numărul zilelor-muncă pierdute în primele opt luni ale anului 1955 din cauza mișcării greviste a crescut cu mai bine de 2.000.000 în comparație cu aceeași perioadă a anului 1954.

În ultimul timp, presa australiană a subliniat, în repetate rînduri, dificultățile prin care trece economia țării, și, în special, deficitul serios al balanței comerciale. Potrivit datelor oficiale, acest deficit a fost, în anul 1954-1955, de 68.000.000 de lire sterline australiene. În scopul îmbunătățirii situației se cere tot mai stăruitor guvernului australian „să se ia măsuri în vederea venirii Rusiei pe piața australiană”.

Prietenie între popoare!

Escadra de nave sovietice, sub pavilionul amiralului Golovko, care a făcut în Anglia o vizită de prietenie s-a întors în patrie.

De asemenea, și vasele engleze care au vizitat în același timp Uniunea Sovietică au părăsit porturile sovietice, îndreptîndu-se spre Anglia.

Aceste vizite au constituit încă un prilej de întărire a prieteniei dintre popoarele englez și sovietic. Alți marinari sovietici, cît și cei englezi s-au bucurat în timpul călătoriei lor de o primire prietenoasă.

Un muncitor englez de pe șantiierul din Portsmouth, după ce a vizitat crucierătorul „Aleksandr Suvorov”, a spus marinarilor ce-l însoțeau:

— Am 75 de ani. În viața mea, am văzut și am auzit multe. La noi, se spuneau multe rele despre Rusia Sovietică. Acum, însă, m-am convins că toate acestea sînt minciuni. Ce bine e că acum avem puțină încredere în noi. Acest lucru s-a contribuit la întărirea legăturilor dintre țările noastre. Poporul englez, ca și poporul sovietic, nu dorește război, și luptă pentru pace în întreaga lume.

În timpul vizitei făcute pe vasele sovietice, locuitorii Angliei și-au notat impresiile.

siile în albumele pentru vizitatori: „Vizita dumneavoastră — spun ei — s-a nu fie ultima”. „Mai veniți pe la noi!”. „Sînt foarte bucuroși că văd marinari sovietici pe pămîntul nostru”.

În cursul vizitei lor la Leningrad, un grup de marinari englezi de pe vasul „Triumph” a spus:

— Ne aflăm încă sub profunda impresie

și a sentimentelor de prietenie cu care ne-au întîmpinat oamenii sovietici.

Amiralul Denny a declarat:

— Părăsim cu regret ospitaliera dumneavoastră țară. Noi trebuie să trăim în prietenie — acest lucru e principal. Întorcîndu-ne în Anglia, vom vorbi mult poporului englez despre primirea prietenoasă ce ni s-a făcut.

Vizita escadre de nave engleze la Leningrad. În eliseu: subofițeri englezi în mijlocul marinarilor de pe torpilorul sovietic „Solidni”.